

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство
се прибавятъ само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията
въ гр. Плъвенъ.

За частни обявления се плащатъ
страница, а на първа по 5 ст. Об-
мѣстватъ по особено споразумение

Неплатени писма не се пр- и необнародвани ра-
връщатъ, освѣтъ ако сж придружени съ пощенска марка.

Плъвенъ
Д-во „Съгласие“



„СЪЕДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

Дѣатели между народа.

Врѣме е вече да настѣпн едно всеобщо отрѣзвление и въ нашата страна. Дългитѣ и нескончаеми партизански борби, които разяждатъ изъ основа нашия обществен животъ; които безмислено и стихийно ни тикаха къмъ разцѣпление и самоуничтожение, — тия безмислени, но наложителни за нашето врѣме борби, почнаха вече да губятъ почва въ нашата страна и да се замѣстватъ съ по-тихата, по-идейна и по-ползотворна дѣятелностъ.

Лѣката и повърхностна обществена дѣятелностъ, която почваше съ полусъзнателенъ идеализъмъ и свършваше съ най-грубо и улично партизанство, почна вече да губи цѣна прѣдъ по-разумната частъ отъ нашето общество, а за смѣтка на тази безполезна дѣятелностъ — бавно, но сигурно почна да си пробива пътъ истинската сериозна и реална дѣятелностъ.

Празднитѣ и високопарни фрази, голѣмитѣ и безвразствени обѣщания, давани толкова евтино прѣдъ простата и несъзнателна маса, изчезватъ вече като димъ прѣдъ искренното и сърдечно слово, подкрепено съ могщиятъ примѣръ и съ чисто идейната и безкористна дѣятелностъ.

Разнитѣ едри и дребни експлоататори, които съ десетки години дълбоко бѣха забили своитѣ гнусни жбѣи въ тѣлото на народа, днесъ вече почватъ да заематъ своитѣ подходящи мѣста на прѣзрени отъ народа: бездушни и алчни грабители.

Лицетѣнитѣ сълзи и плачове на разнитѣ „народни“ доброжелатели, които прѣкрасно до сега играяха ролята на вълци въ агнешки кожи, като че ли почнаха вече да прѣсѣхватъ и, вмѣсто крокодилскитѣ сълзи и иеремиевскитѣ плачове, прѣдъ насъ се прѣдставя днесъ грозна и отвратителна картина отъ подпухнали червени очи и изкълчени уста, по които ясно личатъ всички минали тѣхни лъжи и прѣстъпления.

Тия отъ младитѣ и идейни синове на народа, които, по слаба воля, или по слабо съзнание на своя дългъ, изневѣриха на своя народъ и като Юда прѣдадоха го въ ржцѣтъ на най-голѣмитѣ му врагове, отъ сега натагъкъ заслужено ще носятъ по челата си позора на грозното прѣдачество.

Да, народа почна вече да се свѣстява. И, когато дойде деньтъ, когато ще разтърси той своето грамадно тѣло отъ оковитѣ на невожеството и несъзнанието, цѣлия тоя миръ отъ народни грабители, който до сега душеше и тровеше

народа съ своитѣ лицетѣрни и отровни цѣлувки, се сгромоляса и ще бѣде погребенъ подъ тежестта на собственитѣ свои прѣстъпления.

Онова овчедушие на народната маса, оставено въ наследство отъ дългото и грозно робство, почва да се замѣства вече съ по-голѣма и по-неизмѣнна вѣра въ могществото на своитѣ сили, а алчнитѣ и бездушни прѣспивачи на народа като скелети и сѣнки почватъ да се мѣркатъ верѣдъ общонародното прѣзрѣние.

Този е за насъ най-важния моментъ въ еволюцията на народнитѣ маси. Едно просвѣтление, едно ярко съзнание почва да се мѣрка въ душата на масата. Дебелиятъ мракъ на несъзнанието, който най-добрѣ характеризира тѣлпата, почва вече да се разведрява и на далечния и мраченъ небосклонъ почва да сияе лъжцѣтъ на сутринната зора, която прѣдвѣщава на народа по-щастливи и по-свѣтли дни.

Въ душата на народа се почва една стихийна, една грандиозна борба, — борба на глухо незадоволство и съмнѣние отъ една страна, съ рутинитѣ и ржждясаи идеи — отъ друга страна; борба между вѣковни прѣдрасждаци и съврѣменната научна мисль; борба на западната култура, заедно съ всичкитѣ ѣ достоинства и недостатѣци, съ народната, самобитната култура, която, макаръ и бавно, но сигурно отстъпва и се разрушава прѣдъ силата и блѣсъка на западната европейска култура.

Този е кръстопѣтътъ, или по-добрѣ прѣходѣтъ, когото дълбоко прѣживява нашия народъ. Цѣлия ни общественъ животъ е подхвърленъ на коренни измѣнения и разрушения. Нѣмаме нищо установено, което да ни послужи като здрава опора за нашето бѣдащо културно развитие, а всичко е само сборище отъ нови и стари идеи и понятия, хаотично разбъркани въ мозъцитѣ на хората. И, когато вниманието на народа е всецѣло погълнато въ бездната на неговото прѣреформиране, неговата „интелигенция“ всецѣло е прѣдадена въ оргийтъ на сладострастията и въ обятията на тѣпото безгрижие и все отрицание.

Като резултатъ на това положение ес еявява безформеностъ и посрѣдственостъ въ всичко. Ето защо, въ насъ сж нуждни силни и величави характери, които, слѣдъ като схванатъ широко нашитѣ общественни условия, да се яватъ пионери на истинскитѣ народни нужди, които отдавна — отдавна очакватъ своитѣ апостоли — организатори.

А народа, истинския народъ, не е развалената наша фалшива ари-

стокрация, която живѣе за смѣтка на народа, а — тъмнитѣ и работящи селски маси, които жадуватъ съ цѣлата си душа за знание и за истински културенъ прогресъ.

Тамъ, тамъ е мѣстото на истинскитѣ народни дѣатели, които искатъ да изтрѣгнатъ народа изъ нѣдрата на мрачното невожество, като му вдѣхнатъ свѣтлитѣ идеи на свободата и прогреса; тамъ е мѣстото на всички ония скромни дѣйци, които съ мощното искрено слово и съ могщиятъ свой примѣръ ще искатъ да будятъ заспалия духъ на народа и да насочватъ неговитѣ гигантски сили къмъ славна съзнателна борба!....

Demos

Интересно политико-економическо прѣдприятие.

Въ Унгария миналата година се е пристѣпило къмъ единъ крайно интересенъ опитъ въ областта на аграрната политика, а именно: съ помощта на белгийски капиталисти къмъ които се присѣдинили и нѣколкома магнати, (за да вземе прѣдприятието народенъ характеръ) било основано акционерно дружество подъ името „Agricultura“, което за периодъ отъ 40 години наело голѣми пространства земи съ цѣль да заведе тамъ едно рационално модерно стопанство (ferma), като се старае до колкото може да прилага най-новитѣ открития и изслѣдвания, които ставатъ въ областта на земледѣлието.

На стопанитѣ на отчужденитѣ земи дружеството ще плаща по 20—24 к. за 1 jiter, *) което е, както мнозина се произнасятъ, спорѣдъ условията въ Унгария, доста добъръ наемъ.

Програмата на „Agricultura“ се състои въ това, че като раздѣли всичка наелата земя па по 50 jitrove, парцели, да ги разпрѣдѣли между безъ имотнитѣ необеселани земледѣлски работници. Обаче дружеството изисква отъ тия, които ще взематъ участие въ обработване на земитѣ, да сж водили животъ непороченъ, да сж трезвени, да бѣдатъ женени и сѣмейството имъ поне най-малко да било 4—5 членно, които по възможности да бѣдатъ способни вече за работа хора. 22,000-тѣ jiter земя смѣта да се раздѣли на 400 стопанства (ферми) отъ които всѣко ще завзема по 50 jiter; 2000-тѣ пъкъ jiter, които оставатъ сж опрѣдѣлени на пѣтица обикновени и електрически за граници и др. под. Цѣлата тая колония (която вѣзлиза на повече отъ 12,658-8 h.) ще се раздѣли на 4 окръга, отъ които въ всѣки ще има по единъ образцовъ чифликъ, гдѣто учени агрономи и практични земледѣлци ще обучаватъ и опитватъ работницитѣ въ рационалното земледѣлие. Въ срѣдата на колонията ще се построи фабрика, чийто цѣль ще

*) 1 jiter = 57 а. 54 м. 64 dm. То значи че въ 58 ара ще се плаща 52 лева.

бѣде утилизирание на суровитѣ продукти. Тя ще се състои отъ парна воденица, млѣкарница, захарно отдѣление и др. Около фабриката ще бѣдатъ то-же построени главнитѣ хамбари за събиране произведенията. Продажбата на излишнитѣ продукти отъ фермитѣ ще води централния магазинъ, за да се избѣгне дължността на прѣкупвачитѣ — посрѣдници и да се достави по-голѣмъ доходъ за производителитѣ. Централния магазинъ ще доставя то-же сѣмена и други потрѣби на земледѣлцитѣ, и електрическитѣ пѣтица ще съединяватъ тия центрове въ всѣка една отъ фермитѣ.

Работника, който се приемо за фермиеръ, получава 50 jiter земя, практично построено жилище и обори, а освѣтъ това 2 коня, 2 вола, 3 крави, 6 свиня, 100 парчета домашни птици, 100 овощни фиданки и потрѣбнитѣ земледѣлски оръдия и сѣчива, а при това още 400—600 корон (1 к. е съ нѣщо повече отъ 1 нашъ левъ) капиталъ и сѣме и храна за цѣна 240 к. Фермиерътъ е длѣженъ да върне капитала въ прѣдѣление на 10 год., а стойността на даденото му сѣме и върнещата храна за 3 год. За въ полза на фонда (fundus instructus) ще трѣбва да плаща въ продължение на 8 години по 570 к, единъ видъ като амортизачно исплащане и половината отъ добитата жетва е длѣженъ да дава на дружеството, като наемъ отъ земитѣ които обработва. Обаче 3 jitra отъ даденото поле, не влизатъ тукъ и служатъ исклучително на фермиера, за бахча, градина и пр.

Каква полза отъ всичко това ще има селянитѣтъ — фермиерътъ? Дружеството „Agricultura“ твърди — макаръ че това отъ мнозина повече се счита за реклама — че освѣтъ гдѣто фермиерътъ ще може да храни и поддържа цѣлото си сѣмейство ще може да спести най-малко 2000 к. още. Други още по-важенъ въпросъ, като колко сѣмейства ще иматъ възможностъ да влѣзватъ въ това полѣзно и при това хуманно прѣдприятие? Спорѣвъ изчислението на „Agricultura“ виждаме че ще може да се усигори бѣдащото на не по-вече отъ 400 днесъ въ днесъ оставени на пъта сѣмейства. Че това дѣйствително е една скромна цифра, ни показва аграрната статистика, отъ която виждаме че числото на земледѣлскитѣ работници, които нѣматъ никакъ земя възлиза на 900,000, а числото на тия съ земя помалко отъ 5 jiter е 1,400,000.

Както и да е, обаче това е едно колкото интересно, толкова и важно явление въ живота на културния свѣтъ, което мислимъ заслужава вниманието на всѣкого.

Пенчевъ.

Заема и камарата.

Доста врѣме стана вече какъ българското общество съ напѣгнато вни-

мание очаква разръшението на въпроса за приемането или отхвърлянето на договорите по заема и монополите. По този толкова капитален въпрос, трябва да признаем, че разумното българско общество, както и цялия български народ, се отнасят с едно редко хладнокръвие и с една истинска сериозност — такава, каквато подoba при разръшението на такива трудни за страната ни въпроси.

За нас, обаче, има и друг един факт, който говори много по-красноречиво за днешното наше положение, а този факт е, че българския народ гледа с пълна въра днес на истинските свои народни представители, въ които върва, че ще бъдат достатъчно силни сами, за да разръшат най-сполучливо този толкова тръплив въпрос, без да се търси неговото разръшение въ уличните демонстрации, подъ булото на които мнозина ще пожелаят да омият своите тежки и мзорни минали грехове.

Да, този факт за нас е много важен, защото сам той най-добър говори за възмъжалостта на нашия народ, и тук ние трябва да търсим спасението на истинския ни конституционализъм.

Повече от десет дни нашата камара беше арена на ожесточена принципална борба, въ която и от двесте противни страни се търсеше църтъ за изваждането страната от близкия финансов фалит. От всичките, обаче, разисквания, явно личеше, че граматната част от нашите народни представители сж твърдѣ малко запознати, както изобщо с нашето финансово положение, така и въ частност — с сегашния заем и свързания с него тютюнов монопол. Причините на този важен недостатък трябва да ги търсим главно въ това, че нашето финансово положение винаги е било старателно прикривано от широката публична сж един дебел и непроницаем мрак; че нашите държавници всячески сж се стремили да отвлечат вниманието на народа от неговото грозно финансово положение, като сж криво мислили, че влото не ще толкова скоро да настъпи за нашата иначе природно богата страна. Съ това късогледство, обаче, ние се убѣждаваме, колко плитски държавници сж до днес направлявали нашия държавен кораб, който

едва слѣдъ двадесет и четири годишен политически животъ трѣбваше да засѣдне — съ рискъ да се потопи за винаги въ бездната на бурните морски вълни.

Въ това, обаче, за мене нѣма нищо чудно. Цѣлата наша финансова политика отъ петнадесет години насамъ е въ основата си разипническа, понеже е имала за принципъ: безразборно да харчи собствените държавни срдѣства за непроизводителни цѣли, а свѣрхемѣнитѣ кредити, постройките, въоръженията, дори и хроническите дефицити сж били систематически покривани съ заеми при най-тежки условия. Такава една генеална финансова политика, не ще съмнение, трѣбваше рано или късно да укаже своето грозно влияние върху финансовите срдѣства на страната. До като очите на нашите държавници винаги биваха обърнати къмъ западните банки (защото всички заеми, за чудо, потъваха, кой-знае дѣ и защото само военния бюджетъ до сега е излязъ повече отъ 500 милиона лева), европейските капиталисти поощряваха тия апетити се къмъ нови и нови заеми, безъ които ние не сме могли да слѣдваме нашите „културни“ и „исторически“ задачи, до като днес не се прѣвизваме подъ тежестта на разипническото и бурно минало.

При това положение, като притуримъ икономическия вастой, даже и упадъкъ на нашата страна; като притуримъ и стихийните нещастия, които доста чувствително влияятъ върху нашата земледѣлска България, — ще си прѣдставимъ доста ясно нашето днешно финансово положение.

Има и друго нѣщо. Отъ петнадесет години насамъ, отъ нашите държавни мъже се възприе много фалшивата идея, че ние съ бързи крачки трѣбвало да се стрѣвимъ къмъ единъ такъвъ културенъ напредѣкъ, щото, ако е възможно, да надминемъ даже нашите съсѣди. Нашето културно развитие вървеше не съобразно икономическите и финансови срдѣства на нашия народъ, но — по подражание на най-старите европейски господарства, присаждахме скъпо и прѣскъпо всичко, което, може би, имаше смисълъ и значение само за тия страни.

Ние бѣхме скъпински маймуни въ всичко. Нашето подражание отиваше дори до тамъ, че обичахме да подража-

ваме дори и на глупостите на чужденците. И това неразумно наше подражание много скъпо днесъ ни струва, много скъпо ще ни струва и за въ бъдаще. Ние нѣмахме едни истински познания на неговите социални, икономически и културни нужди, споредъ които да се уреди цялия нашъ държавенъ механизъмъ; ние нѣмахме една систематична и ясно опрѣдѣлена метода при реформиранието на нашия общественъ животъ, и, като нѣмахме, безразборно прѣвизахме всичко въ насъ: създавахме се нови и нови закони, които старателно прѣписвахме отъ чуждите кодекси, за да ги махнемъ по сѣтне и да ги замѣстимъ съ други — така сжко непознати и далечъ отъ нуждите на страната.

По едно време почти по всичките министерства имаше редовни комисии, на членове на които се плащаше по напалонче на денъ и всичката имъ работа бѣше да слѣдятъ чуждите закони, за да ги прѣписватъ по-сетнѣ. Прѣдполагамъ, че господа бившите комисари твърдѣ много трѣба да въздишатъ за онова влатно време, когато всички можаха да си скитатъ за черни дни по единъ, или по нѣколко палати по най-видните мѣста на столицата.

Тая формалистика и това безсмислено подражание сж ударили своя печатъ на всички наши институции. Както новите служби, така и новите учреждения не сж създавани въ насъ подъ влиянието на прѣките нужди на широките народни маси, но подъ влиянието на грубо то партизанство и отъ късогледствата на всички почти наши държавни мъже, които сж били повикани да управляватъ сждѣнитѣ на българския народъ. Ето защо отъ една страна ние имаме скъпи и прѣскъпи учреждения, а отъ друга — цѣла армия отъ излишни службаша, които съ десетки години сж поглѣждали безцѣлно милионите изтрѣгани отъ работните и трудящите народни маси.

(Слѣдва)

Demos

Министерството на Земледѣлието въ Унгария.

За достигане на земледѣлието въ Унгария до такава височина, на каквото днесъ то стои, най-вече е спомогнало собственото му министерство съ своите многобройни органи и срдѣства съ които разполага.

Унгарското министерство на Земледѣлието е раздѣлено на 7 секции съ 25 отделения. Въ него влизатъ и слѣдующите инспекторати: винарски (21), градинарски (7), пчеларски (1 инспекторъ, 1 пчел. свѣтъ, и 6 патуещи учители), бубарски (9) и др.

Исполнителни органи на това министерство сж 1-во автономните органи въ страната (komitatu и municipia) и особенни щатни (върху цѣлата монархия) органи.

Ветеринарната служба изпълняватъ автономните муниципии, съ своите дипломирани ветеринари, а отглеждане на добитъка се намира подъ надзора на щатните органи.

По администрацията на държавните лѣсове, сжществуватъ 20 инспекции съ 90 длѣжности.

При министерството има отбрани съвѣщателни организации, на чело на които стои висшия земледѣлски свѣтъ, за членове на които министерството избира хора изъ срдѣтата на земледѣлските дружества, и чиито прѣдсѣдател е самиятъ министъръ.

При министерството сжществуватъ специаленъ свѣтъ по уриголване на водите, даване свѣти по мелiorацiите и под.

При унгарските министерства има сжко и специални анкети, които издѣдватъ причините за извѣстенъ отпадѣкъ и даване свѣти за подобрението му.

Като спомагателни учреждения при дѣятелността на министерството на земледѣлието сж тѣй нар. *референти*, около 400, които доставятъ свѣдения на министерството относително реколтата, посѣвите, стихийните нещастия и под.

На министра се дава право да испраща въ чужбина отбрани сили, за специализиране по извѣстенъ клонъ, на които дипломатическите агенства и консулствата сж задължени да имъ указватъ нуждната подпора.

Властта сжко испраща младежи съ търговско образование изъ чуждите страни, практически да изучатъ и изслѣдватъ търговско-икономическите условия тамъ. Тѣй миналата година сж били изпратени такива 4-ма до Балканските държавици, 2 въ Мала-Азия, 2 въ Русия.

Министерството на земледѣлието най-накрай издава всѣка година подробни отчети, за дѣятелността си прѣвъ изтеклото време.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Селско тегло

(изъ глѣбъ успѣнокий)

Въ село Х. живѣе селенина Ив. Афанасевъ — истински селенинъ, който е принуденъ постоянно да се бори за късче хлѣбецъ. Той е редѣкъ случай на селенинъ въ истинското значение на тая дума, т. е. човѣкъ, който е всецѣло свързанъ съ земята — и съ умъ и съ срдце. Земята, споредъ него, е истинска кърмачка, източникъ на радости, скърби, щастие и нещастие, всичките му молитви и благодарности къмъ Бога...

Земледѣлския трудъ, земледѣлските грижи и радости всецѣло изпълва вътрѣшния животъ на Ивана Афанасева, безъ да му даватъ възможностъ даже и да помисли нѣкога да промѣни земледѣлския трудъ съ нищо друго. Неговата обичъ къмъ земята е толкова силна, щото той е свързанъ не само съ нея, но и съ всичко което прѣживява тя прѣвъ цѣлата година; свързанъ е както мъжъ къмъ жена, даже още по-близко — както майка къмъ своите дѣца. Но, при все това, Иванъ Афанасевъ не е „прикованъ“ къмъ земята, не: за това именно нъму е скъпъ земледѣлския трудъ, че отношенията между него и тѣя земя не сж насилствени; че тая близостъ

се ражда чиста — отъ честото и явно добро, което прави земята на човѣка; убѣденъ безъ всѣко насилдие въ великата истина, че за направеното отъ земята добро на насъ, трѣба и ние да се погрижимъ съ нѣщо за нея.

На такива чисти и благородни начала сжществуватъ приятелството между неразваленото селско семейство и земята — кърмачка; и тоя животъ билъ истинско-идеално, ако можеха да се развиятъ тия начала въ единъ свободенъ и не принудиленъ съюзъ, основанъ на дълбокото съзнание, че доброто се добива пакъ съ добро. Но уви! — безъ да се гледа на това, че Иванъ Афанасевъ и неговата Кърмачка — земя изпълняватъ съвѣстно своя дългъ, дойдоха врѣмена, които като че ли и внимание не обръщатъ нито на трудоветѣ на Ивана Афанасева, нито на неговите отношения къмъ земята. „Пари дай!“ — викатъ тия врѣмена и повече като че ли и не искатъ да знаятъ. — „А какъ ще си изостави земята, моля ви се?“ — възразява Иванъ Афанасевъ: „ако отида да работя нѣщо друго, какво ще стане съ моята земя? — Ние цялия си животъ прѣвкарвахме съ нея.“ А Иванъ Афанасевъ е такъвъ истински земледѣлецъ — такъвъ истински „селенинъ“, че даже и най-добрата друга работа не е въ сила да задуши въ него обичта му

къмъ земята, поради онова голѣмо разнобразие отъ приятности, съ които е обиколенъ земледѣлеца и които свързватъ неговата душа и мисълъ и съ небето, и съ земята, и съ свѣтлото слънце, и съ ясните зари; съ миелиците, съ дъждоветѣ, съ снѣжните прѣспни и съ мразоветѣ, съ всички божии създания и съ всички чудеса на това Божо създание.

— „Пари давай!“ — викатъ новите врѣмена и — що да се прави, Иванъ Афанасевъ почва да си бие главата за пари.

Но, като истински християнинъ, безъ да може да хитрува, да лукавствува или да каже (защото земледѣлския трудъ никога не учи на такъво нѣщо), Иванъ Афанасевъ прѣдприема всичко отъ което може да падне нѣщо. Веднажъ го излѣгала една негова роднина, която била кърмачка въ столицата, да стане вратаръ въ една къща.

Иванъ Афанасевъ излѣгалъ се, похарчилъ всичките си пари, които ималъ, само по желѣзницата и се дотѣризилъ най-послѣ до столицата. Наистина, обѣщаното мѣсто той намѣри; но чудна работа: повече дори отъ дѣте, него го изплаши тая бедѣнна пропастъ отъ „чуждия“ народъ, отъ какъвто ври столицата. Той се уплаши отъ тая нищо никаква работа, защото нъму му бѣше трудно да живѣе безъ

„своите“, и защото му бѣше мъчно да работи безъ тѣхната помощъ. Въ сжщия тоя денъ, когато трѣбвало да трѣгне за чужбина, Иванъ Афанасевъ се мъчилъ като школьникъ, комуто се неиска да напустне бащината си къща Кърмачката — негова родственица, която му бѣше намѣрила мѣсто и въ която той се установи, напразно го тя пращаше да отиде и да вземе късото си, напразно тя бърваше... Иванъ Афанасевъ още повече се замъчи душевно отъ тия настоявания. А когато най-послѣ той се свързе и отиде, то научи се, че било мѣстото заето отъ другото.

Като останалъ безъ мѣсто, триста километра Иванъ Афанасевъ патуялъ отъ село на село пѣшкомъ, като се хранилъ само съ Христовото име и най-послѣ едва се дотѣризилъ до своята сламена колиба.

— Тука ще си отдѣхна! — Нали е за едно парче хлѣбъ — ще го намѣрия него и въ къщи! — А що се намъжихъ до сега, само единъ Богъ знае! — казваше съ дълбока тъжа въ душата си Иванъ Афанасевъ.

Прѣв. Demos

Драндаревски съ военния докторъ Се-
мовъ, въ втория г. г. подполковникъ
Кинтишевъ и неизвестенъ капитанъ съ
очила и пагони на 5-й п. Дунавски
полкъ. Селяните освѣтлени върху ли-
чността на генерала отъ нѣкой по-
млади, които, като войници го позна-
ваха, излѣзоха, любопитни да видатъ
негово прѣвзходителство, изъ кръжи-
тъ и съ почитъ се приближиха къмъ
улицата, прѣзъ която трѣбваше да ми-
натъ файтонитѣ. Нѣкой поздравиха скъ-
питѣ гости съ „добъръ денъ“, но по-
чтений капитанитъ изтегна на фай-
тона и полѣзаша отъ вниманието на
проститѣ селяни, кой знае по какви при-
чини по единъ най грубъ, най непри-
стоенъ, най безсраменъ начинъ, като
че командуваше, произнесе: „Снемайте
шапки! гледи амжа!!!“ И файтонитѣ
отминаха покрай захластнатата и изпус-
вана отъ г. капитана група.

Отъ с. Саламаново ни изпращатъ
слѣдующия протестъ съставенъ отъ учи-
лищнитѣ настоятелства на селата: Див-
дѣдово, Саламаново, Драгоево, Златаръ,
Злокученъ и Смѣдово и отправенъ къмъ
управляющия министерството на Народ.
Просвѣщение г. Каравеловъ. Поради
смѣлата борба, която помѣнатитѣ учи-
лищни настоятелства, подемахъ противъ
упражненитѣ спрямо тѣхъ безакония въ
учебното дѣло, въ селата имъ, даваме
му мѣсто.

Миналогодишния Шуменски окръ-
женъ училищенъ съвѣтъ, во главе ин-
спекторитѣ: Радевъ и Фиковъ, по чис-
то партизански съображения, съвсѣмъ
убърка училищнитѣ работи въ Шумен-
ско, като изповолни дѣятелнитѣ, само-
стоятелнитѣ и всеобщни народни учи-
тели и ги замѣни съ свои подли и ум-
разни на населението протезата. На
енергичнитѣ протести отъ население и
настоятелство, либералния окр. учили-
щенъ съвѣтъ, както и либералното пра-
вительство, останаха глухи. За окр. учи-
лищенъ съвѣтъ не съществуваша дру-
гу интереси, освѣнъ партийнитѣ, а пра-
вительството не бѣ научено да се вслуш-
ва въ народнитѣ искания, вопли и сте-
ния; на справедливитѣ протести, то
отговаряше съ шашката и „свиноца“. Та-
зогодишния окр. училищенъ съвѣтъ не
бѣ друго, освѣнъ копие отъ миналого-
дишния. Той дерижиранъ отъ инспек-

тора Радевъ, достойно защита интере-
ситѣ на партията си, а не на учебно-
то дѣло, като се показва твърдъ строгъ
— формалистъ, за да прикрие минали-
тъ си безакония и произволи и закрѣ-
пи положението още за една година.
Всички постановления на настоятелства-
та бѣха пакъ игнорирани. Населението
отново възнегодува за поруганитѣ си
правдини и почна да отправя своитѣ
протести до Васъ, Господине Министре!
Вий, макаръ и късно, се вслушахте въ
гласа народенъ и пратихте за окр. ин-
спекторъ Господина Марковски да проу-
чи и уреди убърканитѣ ни училищни
работи. Той дойде и слѣдъ дълги и ца-
телни изслѣждания, съумѣ да издири
болната страна на въпроса, удовлетвори
униправданитѣ и умиротвори духо-
ветѣ. Вий касирахте рѣшенята на съ-
вѣта, като не почитающа на законна
почва. Ами сега, слѣдъ цѣли 3 мѣсе-
ца, като потвърждавате тия, отъ съ-
щия тоя съвѣтъ, не съзираете ли про-
тиворечието, въ което сте вкарани? Ка-
то подписахте фаталното прѣдписание
за утвърждението имъ не помислихте
ли за нещастното учебно дѣло, което
ще цѣфне, че нѣма да завърже съ на-
трапени народни учители и щомъ нѣ-
колко пкти прѣзъ годината се прѣуреж-
датъ учителскитѣ персонали? Тази е
твърдъ жестока подигравка съ учебно-
то дѣло, каквото, отъ какъ съществу-
ва България до днесъ никой министеръ
не му е нанесалъ. Въ заключение (чи-
таме за нужно да Ви помолимъ, Гос-
подине Министре, да отмишните прѣд-
писанието си, съ което утвърждавате
рѣшенята на съвѣта и утвърдите осо-
беното мнѣние на Господина Марковски,
ако искате да прѣградите пътя на беза-
конията, смутетѣ и неприятели; въ
противенъ случай, заявяваме Ви: при
всичко, че ни е твърдъ неприятно да
правимъ съпротивление на законно уста-
новенитѣ власти, щомъ като законитѣ не
се почитатъ отъ тамъ, отъ гдѣто трѣб-
ва да се дава примѣръ за почитанието
имъ, ний за да отстоимъ законнитѣ си
права, като изразители на волята и же-
ланието на своитѣ избиратели, рѣшени
сме да отидемъ до край, но пакъ нѣ-
ма да допустимъ натрапени народни
възпитатели; а отъ това прѣстижа на
законитѣ и властта не ще спечеди.

Училищни настоятели отъ селата: с.
Дивдѣдово Н. Узуновъ и П. Шишковъ,
с. Саламаново Х. Стапчевъ, В. Илиевъ
и Х. Макевъ, с. Злокученъ П. Чаневъ
и К. Няголовъ, с. Смѣдово К. Мариновъ
и П. Чаневъ, с. Златаръ М. Жековъ и
Т. Ивановъ и с. Драгоево Прѣдсѣда-
тель С. Дучевъ.

ПОЩА.

Ч. В. тукъ. Разкажа Ви ще се помѣсти
въ идущий брой, но ако си явите точно
адреса. Има нѣкой малко и мало-важни
стилистически грѣшки, които ще се поправятъ.

Български студенти — Берлинъ. По-
лучихме сумата 315 л. среб. благодаримъ
Ви. Остатъка за второто полугодие е 385 л.

Читалището въ с. Кара Омуръ —
Силистренско. Ний Ви изпълнихме желането,
колимъ изпълните и Вий общанието си (до
15 Ноември) ащото иначе ще бждемъ при-
нудени да спрѣмъ вѣстника.

Дирекция на Софийската Градска класна лотария
гарантирана отъ Българското Княжество

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Дирекцията на Софийската
градска класна лотария, гаранти-
рана отъ Българското Княжество,
извѣстява на почитаемата публика
че първото теглене на VII-та ло-
тария ще стане на 5/18 Февруарий
1902 год. въ салона на „Славян-
ската Бѣсѣла“ публично и въ при-
съствието на офиц. контролна
комисия, състояща се отъ единъ
Нотариусъ, двама членове отъ Об-
щинския управителенъ съвѣтъ на
лотарията, двама членове отъ град-
ския съвѣтъ и двама прѣдставите-
ли на колекторитѣ.

Лозетѣ сѣ вече прѣдадени
на главнитѣ колектори и който
желае да земе участие въ седмата
лотария, трѣбва да се снабди съ
лозъ най късно до 5/18 февру-
арий 1902 год.

2 — 3 отъ Дирекцията.

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 13186

Извѣстявамъ че отъ 28 декември 1901
до 28 януарий 1902 год. до 5 часа послѣ
обѣдъ ще продавамъ на публиченъ търгъ
въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣ-
дующитѣ недвижими имоти находящи се въ
Опанското землище, а именно:

1. Ливада „Подъ шпаката“ 5 дек.

оцѣнена за 11 лева; 2. Нива, пчелина
11.5 дек. оп. 23 лева; 3. Нива, пчелина
10.2 дек. оп. 20 л. 40 ст. 4. Нива, равни-
щето 4 дек. оп. 8 лева; 5. Нива, върву-
шкитѣ 7.5 дек. оп. 14 лева; 6. Нива, върву-
шкитѣ 7.5 дек. оп. 15 лева; 7. Нива, „прѣзъ
Вита“ 4.5 дек. оп. 9 лева; 8. Нива, „прѣзъ
Вита“ 7.5 дек. оп. 15 лева; 9. Нива, „прѣзъ
Вита“ 26 дек. оп. 52 лева; 10. Нива, шу-
мака 4.5 дек. оп. 9 лева; 11. Ливада ямаръ
бейското 1 дек. оп. 2 лева; 12. Бранище
сирѣдия 5.2 дек. оп. 10 л. 40 ст. 13. Гра-
дина, подъ село 2 ара оп. 40 ст. 14. Лозе
„равнището“ 3 дек. оп. 6 лева; 15. Лозе
„равнището“ 2.5 декара оцѣнено 5 лева.

Госп. г-нъ имоти принадлежатъ на Мачо
Христовъ отъ с. Опанецъ има и други за-
пори продаватъ се по високимъ на Ни-
кола Хр. Щирковъ отъ Плевенъ за 325 л.
55 ст. по дѣло № 578/99 год.

гр. Плевенъ 10 декември 1901 год.
1 — 1 П. Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 13187

Извѣстявамъ че отъ 28 декември до
28 януарий 1902 год. до 5 часа послѣ
обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ
въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣ-
дующитѣ недвижими имоти находящи се въ
Опанското землище, а именно:

1) Нива, мѣстността край лозята отъ
1 дек. 1/2 оцѣнена за 3 л. 2) Нива, мѣст-
ността край лозята отъ 14 дек. оцѣнена
за 28 л. 3. Нива мѣстността дисевички
пътъ отъ 1 дек. оцѣнена за 2 л. 4. Нива
мѣстността хумата отъ 6 дек. оцѣнена за
12 л. 5. Нива, мѣстността шумака отъ 9
дек. оцѣнена за 18 л. 6. Нива, мѣстность-
та сувата отъ 2 дек. оцѣнена за 4 л. 7.
Нива, мѣстността прѣзъ Вита отъ 13 дек.
оцѣнена за 26 л. 8. Нива, мѣстността га-
иниъ долъ отъ 9 1/2 дек. оцѣнена за 19 л.
9. Нива, мѣстността Заминалото отъ 3 1/2
дек. оцѣнена за 7 л. 10. Нива, мѣстность-
та прѣзъ Вита отъ 9 дек. оцѣнена за 18 л.
11. Лозе, мѣстността Дола отъ 2 1/2 дек.
оцѣнена за 5 л. 12. Лозе, сега орица, мѣ-
стността отъ 1 1/2 дек. оцѣнено за 3 л.
13. Бранище, мѣстността Сирѣдия отъ
10 1/2 дек. оцѣнено за 21 л. 14. Бранище
мѣстността Хумата отъ 17 дек. оцѣн. за
34 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Пѣ-
танъ Ванковъ отъ с. Опанецъ има и други
запори продаватъ се по високимъ на Ни-
кола Хр. Щирковъ отъ гр. Плевенъ за
104 л. 60 ст., ливитѣ и равноститѣ по
испълнителния листъ № 2355 на Плевен-
ский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ Първона-
чалната цѣна.

Разгледжанието книжата и наддавани-
ето може да стане всеки присъственъ денъ
въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ 10 декември 1901 год.
Дѣло № 253 1899 год.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ

1 — 1

ПЛАНЪ

на

VII-ТА КЛАСНА ЛОТАРИЯ НА ГРАДЪ СОФІЯ, ГАРАНТИРАНА ОТЪ БЪЛГ. КНЯЖЕСТВО

50,000 половини лозове — 25,000 печалби и 6 премии.

Първа класъ Всѣхъ 20 л. златни за цѣль лозъ (включително канц. целир. раз. и ком. Гр. № 5/18 ф. 1902 г.)	Втора класъ Всѣхъ 20 л. златни за цѣль лозъ (включително канц. целир. раз. и ком. Гр. № 23 ф. 8 м. 1902 г.)	Трета класъ Всѣхъ 20 л. златни за цѣль лозъ (включително канц. целир. раз. и ком. Гр. № 16/23 м. 902 г.)	Шеста класъ Всѣхъ 15-20 лева златни за цѣль лозъ (включително канц. целир. раз. и ком. Гр. № 13/26 май до 6/9 юний 1901 год.)
ГОЛЪМАТА ПЕЧАЛБА ВЪ ШАСТИВЪ СЛУЧАЙ			
златни 300,000 лева			
1 пр. зл. л. 200000	1 пр. зл. л. 200000	1 пр. зл. л. 200000	1 пр. зл. л. 200000
1 п. з. л. отъ 100000	1 п. з. л. отъ 100000	1 п. з. л. отъ 100000	1 п. з. л. отъ 100000
1 отъ 60000	1 отъ 60000	1 отъ 60000	1 отъ 60000
1 отъ 40000	1 отъ 40000	1 отъ 40000	1 отъ 40000
1 отъ 30000	1 отъ 30000	1 отъ 30000	1 отъ 30000
2 по 20000	2 по 20000	2 по 20000	2 по 20000
4 по 10000	4 по 10000	4 по 10000	4 по 10000
10 по 5000	10 по 5000	10 по 5000	10 по 5000
10 по 4000	10 по 4000	10 по 4000	10 по 4000
10 по 3000	10 по 3000	10 по 3000	10 по 3000
30 по 2000	30 по 2000	30 по 2000	30 по 2000
30 по 1500	30 по 1500	30 по 1500	30 по 1500
200 по 1000	200 по 1000	200 по 1000	200 по 1000
200 по 500	200 по 500	200 по 500	200 по 500
300 по 300	300 по 300	300 по 300	300 по 300
800 по 200	800 по 200	800 по 200	800 по 200
14400 по 144	14400 по 144	14400 по 144	14400 по 144
16000 печ. и 1 премия	16000 печ. и 1 премия	16000 печ. и 1 премия	16000 печ. и 1 премия
3358600	3358600	3358600	3358600
РАВНОСМѢТКА			
Приходъ	Расходъ	Приходъ	Расходъ
50000 лоз. I кл. по з. л. 18	1500 печ. I кл. и една пр. з. л.	50000 лоз. I кл. по з. л. 18	123400
48500 „ II „ „ 18	1500 „ II „ „ 18	48500 „ II „ „ 18	163400
47000 „ III „ „ 17	2000 „ III „ „ 17	47000 „ III „ „ 17	257900
45000 „ IV „ „ 17	2000 „ IV „ „ 17	45000 „ IV „ „ 17	324600
43000 „ V „ „ 17	2000 „ V „ „ 17	43000 „ V „ „ 17	373100
41000 „ VI „ „ 13	16000 „ VI „ „ 13	41000 „ VI „ „ 13	3358600
2000 п. и 1 п. 324600	25000 печ. и 6 премии зл. л.	2000 п. и 1 п. 324600	4601000
	златни лева		2300500
	златни лева		2300500